

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. decembrī iesniedza Tribunal d'instance d'Orléans (Francija) — LCL Le Crédit Lyonnais, SA/Fesih Kalhan

(Lieta C-565/12)

(2013/C 38/20)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance d'Orléans

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Atbildētājs: Fesih Kalhan

Prejudiciālie jautājumi

Vai efektīvu, samērīgu un preventīvu sankciju piemērošanas prasībai, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvā 2008/48/EK par patēriņa kredītīgumiem⁽¹⁾, gadījumā, ja aizdevēji nepilda direktīvā noteiktos pienākumus, ir pretrunā tādu noteikumu pastāvēšana, kas ļauj aizdevējam, kuram piemērota tiesību uz procentu maksājumiem atņemšanas sankcija, kā to paredz Francijas tiesību akti, saņemt pēc sankcijas piemērošanas automātiski piešķiramos procentus, kuru likme atbilst likumiskajai procentu likmei, kas paaugstināta par pieciem punktiem divus mēnešus pēc izpildāma tiesas lēmuma un ko piemēro patērētāja neatmaksātajām summām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. decembrī iesniedza Augstākās tiesas Senāts (Latvija) — SIA Greencarrier Freight Services Latvia/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-571/12)

(2013/C 38/21)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SIA Greencarrier Freight Services Latvia

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas Nr. 2913/92⁽¹⁾ 70. panta 1. punkta pirmo daļu var interpretēt tā, ka vienā deklarācijā iekļauto preču daļas pārbaudes rezultātus var attiecināt uz iepriekš citās deklarācijās iekļautajām precēm, kurām nav veikta preču daļas pārbaude, bet kuras deklarētas ar to pašu Kombinētās nomenklatūras kodu, saņemtas no viena ražotāja, saskaņā ar ražotāja sertifikātos norādīto preces informāciju par preces nosaukumu un sastāvu ir identiskas ar precēm, kas iekļautas deklarācijā, no kuras ņemtas preces daļējai pārbaudei?

citiem vārdiem

Vai Regulas Nr. 2913/92 70. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē jēdziens "deklarācija" aptver arī deklarācijas, no kurām nav ņemti preču paraugi pārbaudei, bet kurās ir deklarētas identiskas preces (preces deklarētas ar to pašu Kombinētās nomenklatūras kodu, saņemtas no viena ražotāja, ražotāja sertifikātos norādīts tāds pats preces nosaukums un sastāvs)?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši, vai ir pieļaujams Regulas Nr. 2913/92 70. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētos daļējas preču pārbaudes rezultātus attiecināt uz deklarācijām, par kurām deklarētais objektīvu iemeslu dēļ nevar pieprasīt tālāku pārbaudi saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 70. panta 1. punkta otro daļu, jo nav iespējams uzrādīt preces pārbaudei saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 78. panta 2. punktu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp)

Prasība, kas celta 2012. gada 6. decembrī — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-572/12)

(2013/C 38/22)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, E. Manhaeve, A. Tokár)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2009/81/EK, ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības

jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (¹⁾), prasības, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 72. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam piespriet Nīderlandes Karalistei naudas sodu EUR 57 324,80 dienā, skaitot no sprieduma pasludināšanas šajā lietā;

— piespriet Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2011. gada 21. augustā.

(¹) OV L 216, 76. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. decembrī iesniedza Förvaltningsrätten i Linköping (Zviedrija) — Ålands Vindkraft AB/Energimyndigheten

(Lieta C-573/12)

(2013/C 38/23)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Förvaltningsrätten i Linköping

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ålands Vindkraft AB

Atbildētājs: Energimyndigheten

Prejudiciālie jautājumi

1) Zviedrijas elektroenerģijas sertifikātu sistēma ir valsts atbalsta shēma, kuras ietvaros elektroenerģijas piegādātājiem un atsevišķiem elektroenerģijas patērētājiem šajā dalībvalstī ir jāiegādājas elektroenerģijas sertifikāts, kurš atbilst noteiktai to pārdošanas vai patēriņa daļai, nepastāvot īpašai prasībai, ka elektroenerģija ir jāiegādājas no tā paša avota. Elektroenerģijas sertifikātu izsniedz Zviedrijas valsts, un tas ir kā pierādījums tam, ka ir saražots noteikts daudzums atjaunojamās elektroenerģijas. No atjaunojamiem avotiem iegūtas elektroenerģijas ražotāji, pārdodot elektroenerģijas sertifikātu, saņem papildu ieņēmumus kā papildpeļņu no elektroenerģijas ražošanas. Vai [2. panta k) punkts] un 3. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23.

aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (¹), ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek atļauts dalībvalstij piemērot tādu valsts atbalsta shēmu kā iepriekš minētā, kurā var piedalīties tikai tie ražotāji, kuri atrodas attiecīgās valsts teritorijā, un kuras rezultātā tieši šiem ražotājiem ir ekonomiskas priekšrocības, salīdzinot ar ražotājiem, kuriem nevar izsniegt elektroenerģijas sertifikātu?

2) Vai tāda sistēma kā 1. jautājumā aprakstītā — no [LESD] 34. panta viedokļa — var tikt uzskatīta par sistēmu, kas rada kvantitatīvus importa ierobežojumus. vai par pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību?

3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša, vai šāda sistēma var būt saderīga ar [LESD] 34. pantu, ja tās mērķis ir veicināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem?

4) Kā atbildi uz iepriekšminētajiem jautājumiem ietekmē tas, ka atbalsta shēmas ierobežojums to attiecināt tikai uz iekšzemes ražotājiem, nav skaidri noteikts valsts tiesību aktos?

(¹) OV L 140, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 7. decembrī iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) — AS “Air Baltic Corporation”/Valsts robežsardze

(Lieta C-575/12)

(2013/C 38/24)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: AS “Air Baltic Corporation”

Atbildētāja: Valsts robežsardze

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta regulas Nr. 562/2006 (¹), ar kuru ieviests Kopienas Kodekss par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), 5. pants ir interpretējams tādējādi, ka trešo valstu valstspiederīgo ieeļošanas obligāts priekšnosacījums ir derīgas vīzas esamība derīgā ceļošanas dokumentā?